

gens Stilling antager jeg, at den desuagtet vil kunne foretages.

Jessen: Da Ordføreren ikke er tilstede, ſkal jeg blot paa Udvalgets Begne tillade mig at bemærke, at det af ſamme er blevet anſet for ſaa nødvendigt at erholde den her foreſlaede Tillægslov til den tidligere Udvandrerlov af 1ſte Mai 1868 og for ſaa magtpaaliggende, at den kom ud ſnareſt mulig, at man af Hensyn hertil ikke har turdet drifte ſig til at fravaade Thinget at vedtage Lovforſlaget i den Stikkelse, hvori det nu er kommet tilbage fra det andet Thing, uagtet alle Udvalgets Medlemmer vilde have ſat særdeles Pris paa, om det ſærlige Tilſyn, hvis Indførelſe Landsthinget vedtog ved Sagens tidligere Behandling her, kunde være blevet opretholdt. Udvalget antager imidlertid, at Drangen til et ſaadant ſærligt Tilſyn, navnlig i Kjøbenhavn, vil gjøre ſig gjældende med ſaa ſtor Styrke, at dette Spørgsmaal viſtnok vil komme til at foreligge i en ikke fjern Fremtid. Udvalget anſer det alſaa for retteſt nu at vedtage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er kommet til os fra det andet Thing.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved Lovforſlaget (ſe Tillæg C)

vedtoges enſtemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Da denne Sag nu er færdig fra Rigsdagens Side, vil Lovforſlaget blive tilſtillet Conſeilspræſidenten.

Man gif derefter til den ſidſte Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Eneſte Behandling af „Forſlag til Lov om Konkurs ſamt om nogle Forandringer i de gjældende Beſtemmelſer om Pant og Grekation“.

(Lovforſlagets 3die Behandling i Landsthinget findes i dettes Tidende Sp. 1982 ff., dets 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 6752 ff., Lovforſlaget, ſom vedtaget ved 3die Behandling derſteds, i Tillæg C. Sp. 745—812, Landsthingsudvalgets

Erklæring over ſamme i Tillæg B, Sp. 1089—90).

Der var ikke ſtillet noget Endringsforſlag. Sagen i ſin Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Nellemann): Jeg ſkal tillade mig i Korthed at gjøre det ærede Thing opmærkſom paa de Forandringer, ſom dette Lovforſlag er undergaaet ved Behandlingen i Folkethinget, idet jeg dog ſkal forbigaa alle ſaadanne Forandringer, der kunne betragtes ſom rene Redaktionsændringer eller ere uden nogen Realitetsbetydning. De Endringsforſlag, der ſaaledes blive tilbage ſom havende nogen egentlig Virkelighed, ere ikke mange i Tal, men et Par af dem ere ikke uvigtige. For det Førſte er der til Slutningen af § 5 føiet et Tillæg. § 5 lød i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det forlod dette Thing, ſaaledes: „Hvad Skyldneren under Konkursen erhverver ved ſin egen Virkſomhed, er Boet uedkommende“; men dertil er nu føiet: „Til ſaadant Erhverv henregnes dog ikke, hvad der tilfalder Skyldneren ſom Lotterigevinst eller paa lignende tilfældig Maade.“ Grunden til, at dette Tillæg er gjort, er den, at man har ment, at det maatte ellers kunde betvivles, om en ſaadan Lotterigevinst kunde anſes ſom erhvervet ved egen Virkſomhed eller ikke, navnlig i det Tilfælde, at Fallenten havde taget Sedlen for ſine egne Penge. Landsthingsudvalget gif i ſin Tid ud fra, at ſaadanne tilfældige Erhvervelſer ſelvfølgelig maatte gaa ind i Boet, og fra dets Synspunkt er derfor dette Tillæg overflødigt, men dets Indhold kunne vi ikke have Noget imod, da det ganſke ſtemmer med vor Mening. Vi have alſaa ikke Noget at erindre imod denne Forandring. — Dernæſt er der foretaget en Forandring i § 20, ſom er den 1ſte Paragraf i Afkræftleſekapitlet, idet nemlig den Friſt forinden Konkursens Begyndelſe, med Hensyn til hvilken Afkræftleſe kan gjøres gjældende, er noget forkortet. I Lovforſlaget, ſom det forlod dette Thing, var Friſten ſat til 3 Maaneder; den er i Folkethinget forkortet til 8 Uger. Ogsaa herimod har Udvalget ikke nogen videre Erindring at